

Никола Вапцаров

Любовна

Като бетонен блок над нас
тежи барутната тревога.
Душите ни ръмжат: – Война!
В душите кръв, и смут и огън.

Аз виждам тоя смут дори
сега в фабричните комини,
на запад в залеза или
в небето тъй спокойно синьо.

И в тези дни, кажи ми ти,
когато ни притягат в обръч,
в сърцето, грях ли е, кажи,
че пазя още кът за обич?

Кажи ми грях ли е, че пак,
дори и в този шум фабричен,
процепен с зъл картечен грак,
си мисля: – Колко я обичам!...

Да, вярно, мъничкият свет
на нашата любов е тесен,
затуй със поглед, впит напред,
ти пиша толкоз малка песен.

КРАЙ

© 1940 Никола Вапцаров

Източник: Словото

Набиране: Мартин Митов

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11449>]